

57

Kari Historiallista W i r t t ä ,

Ensimmäinen:

Ny Linna oli Idäissell' Maall' ic.

Weisatan kuin:

Det ligger ett Slott i Österrik ic.

Toinen:

Kiitett' ole minun HERRAN ic.

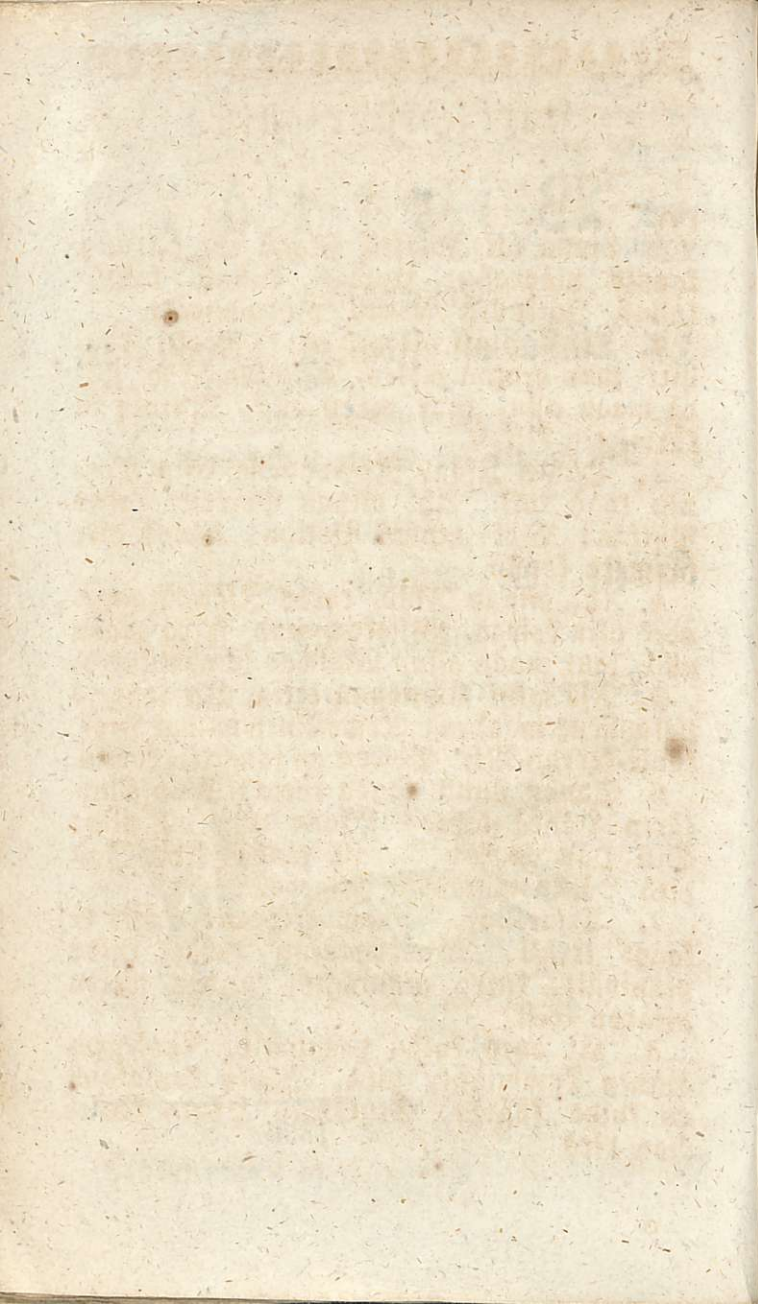
Weisatan kuin:

Lofwad ware Allsmäktige GUD ic.

TURKU, 1830.

Prändätty J. C. Seendellin ja Posan tykönä.

b. 1.

Ur' Linna oli Idäisell' Maall Se oli niin
kaunist ylösrakett Hopial', kullall' kallill'
kullall' Ja kallill' Kiwill' ylösmuuratt.

2. Siell' sisäll' oli yr' nuori Försti Fan-
gitt' juur hengen jälken, Wiiskymmend' syl-
dä maan alla, juur maan alla, Matoin ja
lärmetten leskell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tor-
nin tygö tuli. Ah! minun Poikan! rakas
Poikan! Woi! minun Poikan, Ruins olet
fangittu kowin.

4. Ah! minun Isän, rakas Isän, Fange-
udes olen kowas, Wiiskymmend' syltä maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja abdistures.

5. Isä meni Kuningan etten, Ja langeis
polwillens maahan: Armollinen minun Herr'
kuule Herran Mir' Poikan on fangittu kowin.

6. Canon sinull, sanon totta: Mun Eyt-
tären Händä tahto; Waan ei se oll' niin:
Sill' Hän on kiin Tornis pimiäs siin, Jost
pitä Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran! Pässe se
fangi irrall, Wiiskymmend' tubat' kulda
penningit, kulda penningit: Annan weren
pisaran edest.

8. Ei auta kulda penningit, Kuoleman
Hänen kummingin pitä, Hänen laulasans
on kulda läädhyt, Sentähden Hänen kuole-
man pitä.

9. Jos Paulas on kutsu käädyt, Ei Hän
niit warastanut; Waan yr' kaunis neitsykäi-
nen on andanut, Kihlan ja rakkauden merkit.

10. Kuin neitsy sen kuulli ja ymmärsi,
Ett Fangi mestattaman piti: Pähett' silkins,
liehuwaisen, juur punaisen: Hänen Hengens
lähtemisen merkit.

11. Breiwin kirjott' tällä tavall: Ennen
kuins Henges annat, Kats' ensist ymbäri
mailman, juur awarald, Kats' plös myös
Linnan päälle.

12. Kuin sinä nukut, Miin minä hukun;
Tehkäm tai Liitto yhteen. Linnan sytytän,
walkian wiritän, näin eritkäm yhdes mail-
masta.

13. Stelun Isä Jumal korjatkon Sai-
wan Waldakundaan, Koston andakon Kä-
teen lankakon, Jumala ylhäld', Sill kuin ei
meit yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, An-
nettin Hänell Sakramenti: Hän huusi Chri-
sturen tygö, plös Saiwaaseen: Nyt pitä mi-
nun kuoleman.

15. Sitt hän wiettiin ledon päälle, Hä-
nen piti astuman trapuill, Silloin hän me-
starill saneli, ja aneli: Ann' wäbä wiel elä
saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tab-
dot minua nyt pettä; Anna tänne Sinun
sillis ja Kartelis, Solla filmäs sidon kiini.

17. Ulä sido wiel filmiäni, Ann' mailmaa
kerta katson; En ilänens enä, Minä tain e-
rän peräst, Kaunill filmillän mailmaa katsell.

18. Hänen Isäns seisoi ledon päällä, Sa-
itki katkerast kyllä: Rakas Poikan! Ah! mi-

nun Poikan! woi! minun Poikan! Sun kuolemas tahdon kosta.

19. Ah! minun Isän! rakas Isän! Älä tätä kuolemata kosta, Wiatoin kuolla, wabingor ja murhar', Sumala its' Wereni kosta.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng mailman kauneutta, Waan minä suren mun Neitsykäistän ihanaistan, Kuing katkerast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkkins, Liebumaan tuulen wäkeen; Se oli merkki Neitsyell' juur wilmeiseld'; Sytytt' Linnan jossa ylöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell hetkell kori Ruorukaista bukkui; Neitsy paloi, Försti hirtettiin, ja ripustettin, Neitsen rakkauden tähden.

23. Koska kolmas päivä kului, Tuli Engelt Taimast alas: Ja läski Ruumin maahan otta juur kosta, Taitt Kaupungin padotettan.

24. Sitte tuli kosto suuri, marrettiin kuolema tämä: ja kedon päällä maahan lyöttin ja tapettin Ihmistä kuusi sataa.

25. Oppikat tästä jokainen Ettei kasta hywä mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja pois eroit', Heidän tahtoans wastan.

26. Se ihminen wimmattu, Tola näin pahast' tekee; Sumalast ulos sytätty ja hyljätty, Ellei hän kadu sitä.

27. Se on kaikill kyll tiettäwä, Kuka tain Wirren tehnyt: Nri kaunis Neitsykäinen, ihanainen. Siin Linnas kulin Hän paloi.

Toinen:

Kiitet ole minun Herran! Ja hewästi siunattu Poikas! Tahdon nyt wesaata Herran, ja aina jola paikas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest Tämä wirsi on tehty, Sankt Urjänäst' yhdest Riiddarist' Song tunnusmerkki on nähty.

3. Nyt ja ainian kuulkat kaikki, Herrasta Urjänästä: Kapadocian tygö tuli Lohilärme wedestä.

4. Se kaupungi on sangen suuri, Usui myös Kuningas siellä; Lohilärme makais läsnä muuri, Tahdoi kaupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Tola päiwä hän elatust tahdoi, Ihmist, eläind', Kuin monda kuoli, Ja perät' pois olla mahdoi.

6. Jos ei hän saanut jola päiwä ja yö, Elatust mahwast juur Niin käwi kocht Kaupungin tygö, Hengens puhals plitse muuriin.

7. Kuin hän hengens puhals muurin, Tunsit ne kuin olit sisäll', Tokainen kuoliak kochta tuli, Oli ruumit kaduill' ja teill'.

8. Kuningas sanoi: neuwo toinen pidetämän täs pitä, Petto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit saissim.

9. Pitäkämme wuoro myöden Nr lapsi jola talost, Päiwäxi pedolle syödä; Sitt saamme elä jalost.

10. Borgarit pidit kochta kässyn, Kuin Kuningald' sanottu oli, Edekläyda tähyi, ei säästää; Nr jola taloist pois tuli.

11. Koska jokaitfeld' tullut oli Sen jul-
man karmeeseen ruar', Niin Kuningan Tyttä-
ren nuoro tull, Ulosmennä pedon teurax.

12. Kuningas tarits puolen Riiklän Tyt-
tärens wapauden tähden; Borgarit sanoit:
emme tahdo niin, Syötin meidängin lapsen
nähdän.

13. Herra! Jollette anna edes, Me sanom
totifest juuri, Siil bätä on meidän käsiam:
Me hömme maahan teidän muurin.

14. Kuningas tuli murbellisex', Lapsensa
tilan tähden, Itki hartast', Käski hänen men-
nä Sanall suruisell sängen:

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sun
pitä lohikärmen ruar', Ajattelin Kuningan
Nojall sinun, Ja ei petojen teurax.

16. Neitsy murhes käsi postell' Itki kat-
kerast kyllä West juori silmist alas postil.
Ah! Kurja yllä olet.

17. Neitsy parhat waattet päällens puki
Ja itki katkerast kyllä, Karitsa sylis, kiitti
ja luki, Wuodattain khyneletä.

18. Jääkät hywäst Herra Jaarin! Jääkä
hywäst Christityt kaikki, Tähän ast' on must'
pidett' waari, Nyt pitä edeskähmän ratki.

19. Tule nyt kankan Herra Jesu Christ!
Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisex'
itsen wisist, Tule sieluni wapattamaan.

20. Neitsy lähte suurell surull' Siit' Lin-
nast kaikkein nähden Jotk' olit Kaupungin
katuill' ja teill', Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni ulos ledon pääll, Ja
katseli hmbärillens, Tuli Sankt Yrjänä a-
jain sield' Hän karatti hewoistans.

22. Koska se Herra asoi edes Riisit sullet joill hewoistans käänsi, Harniskat kiils kuin Nuringon terä; Ei Neitsy tundenut händä.

23. Seiso hymä Neitsy minun! Mitäs itket niin waihiast? Mikä liene ett muoton on karwas? Minä tahdon sun päästää waiwast.

24. Neitsy sano juur waihiast, Herr Irjänätä wastan: Rhynelee muodatan juur haihiast, Ja händä siin' olemast haastoi:

25. Uiatkat pois te nuori Mies! Paetak ystäwitten puolen; Tiedän todest ett hukun täs' ties', Niin hywin minä yxin kuolen.

26. Jumalan awull minä tahdon Sinun hädästä autta, Ja tänäpäni sinull awun tuotta, Woiman ja konstin lautta.

27. Pohikärme wedest ylöstuli, Kibdar ajoi händä wastan; Pisti Mielan kitaan ett läpitse tuli, Eip enä Neitsyt haastan.

28. Ei lindu lennä niin nopiaast, Kuin Hän Mielans ulosweti, Solla Kullast', Hopiaast' ja Raudast' oli, Solla Hän ihmeit teki.

29. O! Woiton Ruhtinas Jesu Christ', Sää meitä kaikia auta, Pääst meitä synnin sittehist Piinas ja kuolemas lautta.

30. Kunnia olkon Isälle! Loppumatoin myös Pojalle, Pyhäl Hengell sama tulkon, Ylistys kans' suurell woimall.

L O P P U.

